

Sygn. akt XXIII Gz 1403/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Gałas

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 13 listopada 2014 r. w Warszawie

sprawy z wniosku Prezydenta m. st. Warszawy

z udziałem stowarzyszenia zwykłego (...)

o zakazanie założenia stowarzyszenia zwykłego

na skutek zażalenia uczestnika

na postanowienie Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 28 sierpnia 2014 r., sygn. akt WA XII Ns-Rej. KRS (...)

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie oddalił wniosek uczestnika o zwolnienie od kosztów sądowych.

W uzasadnieniu wskazano, że w toku postępowania uczestnik złożył skargę na postanowienie referendarza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych, który to wniosek uznany został za bezzasadny gdyż wnioskujące stowarzyszenie zwykłe nie spełnia przesłanek określonych w art. 104 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (uksc).

Żażalenie na postanowienie złożył uczestnik zaskarżając postanowienie w całości podniósł nieważność postępowania. Nadto zarzucił niezbadanie sprawy, co do istoty, błędną wykładnię lub nieprawidłowe zastosowanie art. 104 ust. 2 uksc oraz błędne ustalenie stanu faktycznego przez przyjęcie, że sprawa nie pozostaje w związku z działalnością samopomocową, społeczną lub w zakresie ochrony konsumenta.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Postępowanie przed Sądem I instancji jest dotknięte nieważnością postępowania, ponieważ do wniosku nie dołączono należytego pełnomocnictwa (art. 379 pkt 2 k.p.c), co skutkuje uchyleniem zaskarżonego postanowienia.

Zgodnie z art. 89 § 1 k.p.c, pełnomocnik obowiązany jest przy pierwszej czynności procesowej dołączyć do akt sprawy pełnomocnictwo (rozumiane, jako dokument

potwierdzający umocowanie) z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2006 r., wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2006 r., I PK 124/06). Nie

budzi wątpliwości, że brak należytego umocowania pełnomocnika strony w rozumieniu art. 379 pkt 2 k.p.c. dotyczy sytuacji, gdy w tym charakterze występowała osoba, która mogła być pełnomocnikiem, lecz nie została umocowana do działania w imieniu strony, bądź istniały braki w udzieleniu pełnomocnictwa. W niniejszej sprawie do wniosku dołączono pełnomocnictwo dla radcy prawnego do występowania w imieniu wnioskodawcy w postępowaniach o wpis do Rejestru Stowarzyszeń, innych Organizacji Społecznych i Zawodowych, Fundacji oraz Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej. Niniejsza sprawa nie jest sprawą o wpis do Rejestru ale inną sprawą - sprawą o zakazanie założenia stowarzyszenia zwykłego, która to należy do kognicji sądu rejestrowego. Nadto jest sprawą, która nawet nie dotyczy podmiotu podlegającego wpisowi. Zatem pełnomocnik wnioskodawcy nie dołączył pełnomocnictwa do występowania w tej sprawie. Sąd I instancji nie podjął stosownie do art. 130 k.p.c. czynności naprawczych, jak powinien. Art. 130 k.p.c. ma zastosowanie, gdy nie zostało załączone do pisma procesowego "pełnomocnictwo dostateczne", co oznacza, że spełnienie warunku formalnego pisma procesowego, polegającego na dołączeniu pełnomocnictwa, polega nie na załączeniu jakiegokolwiek pełnomocnictwa, ale pełnomocnictwa, z którego wynika umocowanie do wniesienia danego pisma przez pełnomocnika. W niniejszej sprawie takiego pełnomocnictwa zabrakło i wnioskodawca (pełnomocnik) nie został wezwany do uzupełnienia braku.

Przepis art. 379 pkt 2 k.p.c. nakazuje uznać za nieważne postępowanie, w którym występował nienależycie umocowany pełnomocnik, bez względu na sposób jego działania i konsekwencje wynikające z tego faktu dla strony, a zatem bez względu na to, czy skutkiem udziału rzekomego pełnomocnika było pozbawienie strony możliwości obrony jej praw, czy działania tej osoby okazały się tak skuteczną obroną, że doprowadziły do wydania przez sąd korzystnego dla tej strony wyroku.

Wobec stwierdzenia, że zaistniała wymieniona podstawa nieważności rozważanie pozostałych zarzutów zażalenia jest niecelowe. Odnośnie nieważności, to godzi się jeszcze wskazać, że niezasadne są podniesione w zażaleniu inne „ewentualne” podstawy nieważności postępowania. Jeśli chodzi o uprawnienia do orzekania w sprawie przez referendarza, to Sąd Okręgowy nie ma żadnych wątpliwości, co do jego kompetencji. Przeciwnie zgodnie z art. art. 47¹ k.p.c. referendarz sądowy może wykonywać czynności w postępowaniu cywilnym w wypadkach wskazanych w ustawie. W zakresie powierzonych mu czynności referendarz sądowy ma kompetencje sądu, chyba że ustawa stanowi inaczej. Natomiast jeśli idzie o wskazany przez uczestnika jego brak zdolności procesowej, to w niniejszej sprawie szczególnej, która wprost dotyczy uczestnika jego udział jest obligatoryjny z przyczyny oczywistej potrzeby ochrony praw podmiotowych.

Nieważnością jest dotknięte postępowanie przed Sądem I instancji od dnia 26 maja 2014 r. tj. od pierwszej czynności podjętej mimo nieprawidłowej reprezentacji. Obowiązkiem Sądu Rejonowego będzie w pierwszym rzędzie wezwanie wnioskodawcy do uzupełnienia braków formalnych wniosku i podjęcie dalszych czynności dopiero, gdy wnioskowi będzie można nadać prawidłowy bieg.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie.